

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316010769
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4316010769.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného K. Y. , pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného K. Y. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 24.10.2016, sp. zn. 3Nt/67/2016, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 31. januára 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného Branislava Y. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením z 24.10.2016 sp. zn. 3Nt/67/2016 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 411 odsek 1 Trestného poriadku rozhodol, že sa odsúdený K. Y. (ďalej len „odsúdený“) preraďuje na ďalší výkon súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov nepodmienečne, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Levice, sp. zn. 2T/90/2013 zo dňa 29.07.2013, z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil, tým, že riaditeľ ústavu podal návrh o preradenie odsúdeného z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s maximálnym stupňom stráženia z dôvodu, že sa odsúdený dopustil viacerých disciplinárnych previnení, sústavne porušoval ústavný poriadok, ohrozoval bezpečnosť odsúdených a príslušníkov zboru, jeho správanie a vystupovanie nie je na požadovanej úrovni, medzi spoluodsúdenými bol zdrojom opakovaných konfliktov kvôli jeho prchkej povahe. Aktivita odsúdeného pri plnení stanovených cieľov programu zaobchádzania sa plní len čiastočne v oblasti aktivít vo voľnom čase, voči výkonu trestu je negativisticky naladený, disciplinárne odmenený nebol a disciplinárne potrestaný bol v 11-tich prípadoch. Hodnotený je si záverom, že všetky dostupné metódy výchovného pôsobenia sú neefektívne, voči zaobchádzaniu je rezistentný, postoj k vlastnému reedukačnému procesu je apatický a preukazuje splnenie podmienok na preradenie do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, keďže výkon trestu v ústave so stredným stupňom stráženia u neho neplní svoj účel. Mal za to, že typ ústavu a stupeň jeho stráženia v súčasnosti nezodpovedá miere prevýchovy odsúdeného a možnostiam jeho resocializácie. Dospel preto k záveru, že na odsúdeného bude potrebné pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave s maximálnym stupňom stráženia, v súlade s návrhom riaditeľa ÚVTOS Želiezovce.

Proti napadnutému uzneseniu podal odsúdený v zákonnej lehote, teda včas, sťažnosť, v ktorej uviedol, že nakoľko je vedené trestné stíhanie voči jednotlivým príslušníkom ÚVTOS Želiezovce, na ktorých bolo podané trestné oznámenie za fyzické napadnutie, sa vedenie ústavu Želiezovce zaujato postavilo voči jeho osobe, zároveň rozpísal skutočnosti týkajúce sa jeho napadnutia a žiadosti o preradenie. Žiadal, aby bolo jeho sťažnosti vyhovené a rozhodnutie okresného súdu zrušené. I v dopĺňujúcej sťažnosti uvádzal tie isté skutočnosti ohľadne zaujatosti voči jeho osobe zo strany príslušníkov ÚVTOS, ako i

zaobchádzanie s jeho osobou. Namietal, že riaditeľ ústavu vychádzal z hodnotenia jeho osoby len podľa podaných informácií od podriadených, ktorí slúžili v oddiely OBR, priložil rozpis vyšetrovacích spisov v súvislosti s negatívnym postojom ústavu a vedením voči jeho osobe, ako aj hodnotenia, ktoré vypracoval ústav. Záverom žiadal o podrobnejšie prešetrenie jeho sťažnosti.

Nadriadený súd, ktorému súd prvého stupňa predložil vec na rozhodnutie 05.01.2017, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že u odsúdeného výkon trestu v ústave so stredným stupňom stráženia neplní svoj účel, a preto bolo potrebné rozhodnúť o jeho preradení do výkonu trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, sú opodstatnené a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné preto iba poukazuje a s nimi sa stotožňuje.

Čo sa týka námietok odsúdeného uvádzaných v odôvodnení sťažnosti, tieto nadriadený súd považoval iba ako obranu odsúdeného, prečo bol disciplinárne potrestaný. Zástupca Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce vypracoval podrobné hodnotenie na odsúdeného z ktorého jednoznačne vyplýva preukázanie splnenia podmienok na preradenie do ústavu s maximálnym stupňom stráženia z dôvodov, ktorými sa zaoberal súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí a s ktorými sa aj nadriadený súd stotožňuje.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeného napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a na iné rozhodnutie v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.